

blifva betald. Dagen förut var hela Cardinal-collegium församladt, för att för sista gången i friheten complimentera hvarandra. Midt under dessa vackra loftal och vördnadsbetygelser förkunnas den nyheten, att en conspiracy var upptäckt, som hade för afsigt att under morgondagens procession, då Cardinalerna skulle ingå i conclaven, öfverfalla och mörda dem alla. Hvar och en glömde nu sin nästa, och började att tänka på sig sjelf. Ett allmänt: o Dio! var svaret, som de gáfvo, och ingen hade hvarken förmåga eller nog mod att fråga om någonting var gjordt för att hämma uppropet. Med möda kunde slutligen en af dem, darrande få fram dessa ord: "Hvarföre vilja de då döda Cardinalerna?" — "De önska något, som de kalla för constitution, och är deras plan, att utkora en Kung i stället för en Påfve!" — Detta svar förökade till ytterlighet deras skrämnel. "På Petri heliga stol en verldslig Kung! skreko de, det är omöjligt; så förhärdade syndare kunna de ej vara!" — En af de äldre Cardinalerna, som var halfdöd af förskräckelse, trodde sig vid detta tillfälle böra göra sina Embetsbröder uppmärksamma på, att sådana förhärdade syndare dock kunna existera, "emedan," fortfor han, "jag minnes ännu väl i mina yngre friskare dagar, huru den